

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio Practica ...

De Conversatione Apostolica A Curatoribus Animarum piè & fructosè
instituenda - Complectens vatios & solidos modos juvandi & consolandi
diversorum Statuum Personas afflictas, præcipuè ægras & captivas

Lohner, Tobias

Dilingae, 1677

§. 6. Quà ratione ager instruendus sit, ut officio suo satisfiat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48248)

§. VI.

Quâ ratione æger instruendus sit, ut officio suo satisfaciat,

I. CUM plerumque homines adeo in prævidendis adven-
tibus sint incurij, ut nihil minus tempore sanitate
cogitent, quam quod aliquando infirmitatem contracturi
sint, ideo plerumque etiam ignorant, quâ ratione se morbo
tempore gerere, debitumque ex eodem fructum reportare de-
beant. Unde merito ad Operarium pertinere creditur, ut hanc
ignorantiam tollere, & quo potissimum modo infirmitatem
suam Christianè & fructuosè de manu DEI suscipere, & susti-
nere debeant, eosdem edocere studeat. Consistit ergo hic mo-
dus in eo ferè, ut quædam capita erga DEUM, Christum, &
Cœlites; quædam erga Medicum & Infirmary, & eos, qui
iplos Infirmos visitant; quædam erga seipsum; & quædam
denique erga Dæmonem hoc maximè tempore sævientem
& insidiantem observent.

II. Et I. quidem erga DEUM tria præcipuè capita ob-
servare deberet quilibet ægrotus, nempe 1. Ut ante omnia re-
gratiam cum eodem redeat, & peccatorum, quibus hanc suam
infirmitatem fortè promeruit, veniam frequenter ac demissi-
petat, clamando assiduè cum S. Davide Pf. 50. *Miserere mei
DEVS, secundum magnam misericordiam tuam.* 2. Ut fre-
quenter se resignet ad morbum hunc & alios adversos casus
cum magna submissione patientiâque sustinendos, ac proinde
assiduò cum S. Job exclamet: *Sicut Domino placuit, ita s-
ctum est: Sit nomen Domini benedictum. Pater, fiat vo-
luntas tua sicut in celo, ita & in terra.* 3. Ut sibi penitus
diffidens, totam spem suam in DEO ponat, ideoque frequenter
gratiam ad morbum suum patienter sufferendum perat dicen-
do: *Domine, auge dolores, auge patientiam. Domine, da,
quod jubes, & jube, quod vis.* Quem in finem proderit su-
spira illa, quæ superiori capite circa captivum ab initio capti-
vitatibus elicienda dixi, usurpare.

III. Erga Christum itidem tria officia ab ægro sunt præ-
standa. 1. Ut ipsum in Magistrum patientiæ eligat, ideoque

oculos semper in ipsum tempore morbi conjiciat, clamans cum Sponsa: *Trahe me post te, curremus in odorem unguentorum*. id est, virtutum tuarum. 2. Ut eundem etiam in Consolatorem eligat, ideoque saepe dicat: *Non est servus major Domino suo, nec Discipulus supra Magistrum.* Et cum S. Bernardo: *Nolo, Domine, esse sine dolore & vulnere, quando te video tot doloribus & vulneribus cruciatum.* 3. Ut in Protectorem etiam & Adjutorem ipsum eligat, dicendo saepius: *Ecce, Domine, quem amas, infirmatur.* Ab illic iterum: *veniam, & curabo eum! Si Christus pro me, quis contra me?*

IV. Erga B. Virginem, reliquosque Caelites pariter tria officia sunt praestanda. 1. Ut eorundem Patrocinium frequenter illis S. Job verbis imploret: *Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me.* 2. Ut se per fiduciam in ipsorum auxilio tempore tentationis solvetur, dicatque cum Elisæo: *Noli timere, plures enim pro nobis, quam contra nos.* 3. Ut se eorundem exemplo ad patientiam excitet, dicatque: *Nonne omnes Sanctos per multas tribulationes oportuit in regnum caelorum intrare? cur ergo ego solus sine cruce vivere volo? Potuerunt isti, & ille centuplo graviora ferre, & tu non poteris minores longae dolores supportare?*

V. Erga Medicum & Infirmarium magnam imprimis fiduciam concipiat, certoque sibi persuadeat, nihil aliud ipsos nisi salutem illius quaerere, ideoque nihil neglecturos, quod ad hunc finem conducere posse videatur. Deinde beneficia illorum se grato animo agnoscere ostendat, imò interdum etiam verbis gratias agat, promittatque se DEUM pro ipsis rogeturum, ut, suo loco tanta beneficia millecuplo foenore recompenset. Denique iisdem non aliter ac aliis Superioribus obediat, nec murmuret, si fortè quid aliter, ac ipse vellet, disponant, sed potius se ipsos ut instrumenta & Interpretes voluntatis divinae agnoscere, & ex animo venerari.

VI. Erga eos, qui ipsum visitare dignabuntur, tria pariter observare debet. 1. Ut illos verbis & exemplis edificare studeat,

studeat, ostendendo, se morbum de manu DEI velut singulare beneficium suscipere, & quamdiu ipsi visum fuerit, cum magna patientia supportare velle. 2. Ut magnam erga illos benevolentiam & reverentiam ostendat, neque ullum unquam in se iudicium adverti sinat, quòd ipsorum colloquia displiceant, etiamsi re ipsa non admodum grata forent. 3. Ut beneficium visitationis grato animo agnoscat, & in eorum discessu re ipsa pro illo gratias agat, idque si occasio & vires permiserint, pro viribus se recompenaturum promittat.

VII. Erga seipsum singulariter etiam sequentia officia præstabit. 1. Ut omnem inordinatam tristitiam, quæ morbum non modicè graviolem reddere solet, ex animo suo penitus proscribat, illudque Senis dictum applicet, quo egrotantem Discipulum sic alloquebatur: Noli mæstus esse, Fili; ob infirmitatem tuam, quin potius gratias DEO pro ipsa persolve; si enim ferrum es, rubiginem amittes; si aurum, probaberis. 2. Ut, ubi media, quæ habere potuit ad morbum curandum, adhibuit, omnem sollicitudinem de illorum effectu DEO committat, juxta saluberrimum D. Petri monicum. *Humiliamini sub potenti manu DEO omnem sollicitudinem propicientes in eum, quoniam ipsi cura est de vobis.* 3. Ut sibi ipsi fides sit, & tam præclaram occasionem pro peccatis suis satisfaciendi, præmiùmque suum augendi, ac suum erga DEUM amorem ostendendi elabi non sinat, sed potius ex necessitate virtutem faciens, generosa cum patientia, alacritatèque potius, quàm cum tristitia & indignatione dolores, reliquasque morbi molestias supportet.

VIII. Erga Dæmonem denique itidem sequentia capita sunt observanda. 1. Ut, quoniam hoc maxime tempore, quo hominem debiliorem conspicit, oppugnare solet, diligentius etiam se Infirmus præparet, armæque spiritualia procurare studeat. 2. Ut, ubi actu oppugnatus fuerit, non confectatur, nec cedat, sed in Christi cruce & passione confidens audacter dicat: Ecce crucem Domini, fugite partes adversæ. 3. Ut ad hunc finem etiam orationis & rerum benedictarum, puta aquæ, cerei, & reliquiarum præsidia non negligat, sed tantò majori devotione, constantiâque usurpet, quanto magis ea Adversario exosa atque terribilia esse cognovit.

S. VI. Quo